

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.5.2020 r.
COM(2020) 205 final

2020/0087 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1838 w odniesieniu do niektórych uprawnień do
połowów na rok 2020 w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE)
2020/123 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów na rok 2020 w wodach
Unii i w wodach nienależących do Unii**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

Rozporządzenie Rady (UE) 2019/1838 ustalające uprawnienia do połowów na 2020 rok dla niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim wymaga poprawy w celu umożliwienia rybakom uprawiającym tradycyjne rybołówstwo przybrzeżne stosowanie, tak jak w przeszłości, takli dryfujących podczas okresów zamknięcia tarlisk ustalonych dla dwóch stad dorsza. W rozporządzeniu Rady (UE) 2020/123 ustalono uprawnienia do połowów na 2020 r. w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii. Takie uprawnienia do połowów są zazwyczaj wielokrotnie zmieniane w okresie ich obowiązywania.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Proponowane środki opracowano zgodnie z celami i zasadami wspólnej polityki rybołówstwa i są one spójne z polityką Unii w zakresie zrównoważonego rozwoju.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Proponowane środki są spójne z pozostałymi obszarami polityki unijnej, w szczególności z polityką w dziedzinie środowiska.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Zobowiązania Unii dotyczące zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów wodnych wynikają z obowiązków określonych w art. 2 nowego rozporządzenia podstawowego w sprawie WPRyb.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Wniosek podlega wyłącznej kompetencji Unii, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. d) Traktatu. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następującego względu: Wspólna polityka rybołówstwa jest polityką wspólną. Zgodnie z art. 43 ust. 3 Traktatu na Radzie spoczywa obowiązek przyjmowania środków dotyczących ustalania i przydziału uprawnień do połowów.

- **Wybór instrumentu**

Proponowany instrument: rozporządzenie.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

We wniosku uwzględniono uwagi przekazane w ciągu całego roku przez zainteresowane strony, komitety doradcze, administracje krajowe, organizacje rybaków i organizacje pozarządowe; opinie te zostały uwzględnione przy ustalaniu uprawnień do połowów.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Wniosek opiera się na opinii naukowej¹ Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) oraz Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF).

- **Ocena skutków**

Zakres rozporządzenia w sprawie uprawnień do połowów jest ograniczony przez art. 43 ust. 3 Traktatu.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy.

4. WPLYW NA BUDŻET

Proponowane środki nie będą miały wpływu na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Proponowane zmiany mają na celu zmianę rozporządzenia Rady (UE) 2019/1838 i rozporządzenia Rady (UE) 2020/123, jak opisano poniżej.

Odstępstwa dotyczące zamknięcia tarlisk dorsza bałtyckiego w odniesieniu do takli dryfujących

W rozporządzeniu Rady (UE) 2019/1838 ustanowiono okresy zamknięcia tarlisk w przypadku dwóch stad dorsza bałtyckiego w celu zapewnienia niezakłóconego tarła, aby zwiększyć liczebność uzupełnienia stad. Podobnie jak w przeszłości, istnieje odstępstwo od okresu zamknięcia dla łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego przy użyciu niektórych narzędzi biernych ze względu na ich bardzo ograniczony wpływ na tarło przedmiotowych stad. Inaczej niż w przeszłości odstępstwo dotyczące stosowania takli dryfujących zostało pominięte w sposób niezamierzony. Uznaje się, że stosowanie takli dryfujących powinno być nadal dozwolone, a zatem powinno zostać objęte odstępstwem, jak w latach poprzednich. Należy zatem odpowiednio poprawić rozporządzenie.

Środki zaradcze w odniesieniu do dorsza atlantyckiego w Morzu Północnym

Szacuje się, że śmiertelność połowowa dorsza przekracza graniczny punkt odniesienia wskaźnika śmiertelności połowowej (F_{lim}). Biomasa stada tarłowego spadła od 2015 r. i szacuje się, że znajduje się ona poniżej granicznego punktu odniesienia biomasy (B_{lim}). Zgodnie z art. 7 ust. 2 wieloletniego planu dla Morza Północnego², jeżeli opinie naukowe

¹ <http://www.ices.dk/community/advisory-process/Pages/Latest-advice.aspx>

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/973 z dnia 4 lipca 2018 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym oraz połowów eksploatujących te stada,

wskazują, że biomasa stada tarłowego któregośkolwiek ze stad, o których mowa w art. 1 ust. 1 tego planu, spadła poniżej B_{lim} , przyjmuje się dalsze środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego przywrócenia przedmiotowego stada do poziomów przekraczających poziom umożliwiający osiągnięcie MSY. Te środki zaradcze mogą w szczególności obejmować zawieszenie połowów ukierunkowanych na dane stado oraz odpowiednie zmniejszenie uprawnień do połowów dla tych stad lub dla innych stad w łowiskach, w których występują przyłowy dorsza atlantyckiego. Zgodnie z procedurą przewidzianą w umowach lub protokołach w sprawie stosunków w dziedzinie rybołówstwa z Norwegią³ Unia przeprowadziła z Norwegią konsultacje w sprawie uprawnień do połowów. Strony zgodziły się zalecić swoim odpowiednim organom wprowadzenie dodatkowych środków zaradczych uzupełniających TAC już uzgodnione w grudniu 2019 r., aby w 2020 r. tymczasowo zapewnić dodatkową ochronę zarówno dla ryb młodocianych, jak i dorosłych dorszy. Środki te powinny obejmować doraźne zamknięcia dla ochrony dorsza, sezonowe zamknięcia dla ochrony ryb młodocianych, obszary ograniczonych połowów ze szczególnymi warunkami dostępu oraz wprowadzenie nowych środków dotyczących narzędzi połowowych. Pierwsze z tych środków zaradczych – zamknięcia obszaru w celu ochrony dorsza w okresie tarła – zostały już wprowadzone⁴, lecz choć ich zadaniem jest zapewnienie ochrony w okresie tarła, nie zapewniają ochrony rybam młodocianym lub poza okresem tarła, które zazwyczaj trwa zaledwie kilka tygodni. Okresy tarła i jego lokalizacje są dobrze określone i dlatego dotyczące go środki mogą zostać szybko wdrożone, natomiast środki mające na celu ograniczenie dostępu do konkretnych rodzajów narzędzi połowowych i wprowadzenie bardziej selektywnych narzędzi połowowych wymagają bardziej szczegółowych konsultacji z zainteresowanymi stronami. W związku z tym podjęcie decyzji o włączeniu tych środków do niniejszej zmiany rozporządzenia w sprawie uprawnień do połowów powinno się odbyć na podstawie tych konsultacji.

Komisja przedłożyła wniosek dotyczący drugiego pakietu środków w ramach pierwszej zmiany uprawnień do połowów. W tym czasie zainteresowane państwa członkowskie dążyły jednak do przyjęcia wspólnej rekomendacji w celu zaproponowania dodatkowych środków za pomocą wspólnej rekomendacji. W wyniku tego Rada i Komisja wydały następujące wspólne oświadczenie:

„Komisja i Rada podkreślają, że należy pilnie wprowadzić dodatkowe środki zaradcze w celu wsparcia odbudowy dorsza atlantyckiego w Morzu Północnym i w cieśninie Skagerrak. Przyjęcie takich środków jest konieczne, zważywszy na biologiczny stan stad, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/973 ustalającego plan wieloletni dla Morza Północnego, i jest spójne z uzgodnioną z Norwegią potrzebą tych środków. Komisja rozważy przedłożenie odpowiednich wniosków z uwzględnieniem prac przeprowadzonych na forum odpowiedniej grupy regionalnej, natomiast Rada przeanalizuje je w trybie pilnym.”

Do tej pory zainteresowane państwa członkowskie nie poczyniły wystarczających postępów, które umożliwiłyby wprowadzenie tych środków w 2020 r., zgodnie z zobowiązaniem UE i Norwegii. W związku z tym Komisja proponuje, by odpowiednie środki zostały włączone do drugiej zmiany rozporządzenia w sprawie uprawnień do połowów. Jest ona zgodna z poprzednim podejściem, przewidującym duże obszary ostrożnościowe ze szczególnymi warunkami dostępu. Wniosek został również dostosowany w celu uwzględnienia opinii państw członkowskich na temat dwóch kwestii. Zawiera on obecnie wykaz wstępnie

określające szczegóły realizacji obowiązku wylądunku w Morzu Północnym oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 676/2007 i (WE) nr 1342/2008 (Dz.U. L 179 z 16.7.2018, s. 1).

³ Umowa w sprawie rybołówstwa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii (Dz.U. L 226 z 29.8.1980, s. 48).

⁴ Załącznik IV do rozporządzenia Rady (UE) 2020/123.

określonych narzędzi, które zostały wcześniej ocenione przez STECF lub poddane wzajemnej ocenie naukowej. Wniosek nadal przewiduje bardziej elastyczne podejście do narzędzi, które spełniają określone kryteria, a także zmienia proces ich oceny przez STECF.

Nowe podejście daje państwom członkowskim i operatorom dwie możliwości: mogą stosować jedno z określonych z góry narzędzi (nowy element) lub mogą stosować nowe narzędzia, a jednocześnie Komisja będzie dążyła do uzyskania opinii STECF na temat tych narzędzi. Jeżeli STECF wyda negatywną opinię, narzędzia te zostaną wycofane. Podobnie we wniosku utrzymano możliwość opracowania przez państwa członkowskie planów dotyczących unikania połowów dorsza, lecz zamiast oczekiwać na opinię STECF przed ich zastosowaniem, STECF zostanie poproszony o wydanie opinii równolegle. W przypadku negatywnej oceny państwa członkowskie będą zobowiązane do odpowiedniej zmiany swojego planu.

Krewetka północna w rejonach ICES 3a i 4a w części wschodniej

W dniu 9 marca 2020 r. ICES wydała opinię dotyczącą połowów krewetki północnej (*Pandalus borealis*) w rejonach ICES 3a i 4a w części wschodniej (cieśniny Skagerrak, Kattegat oraz północna część Morza Północnego w Rynnie Norweskiej). W wyniku konsultacji z Norwegią przydział krewetki północnej dla UE w cieśninie Skagerrak został ustalony na 3 266 ton.

Szprot w Morzu Północnym i w rejonie 3a

Szprot (*Sprattus sprattus*) w rejonie 3a jest gatunkiem krótko żyjącym, a ICES opublikuje swoje roczne opinie naukowe w dniu 14 kwietnia 2020 r. Od kwietnia 2019 r. ICES wydaje jedną opinię na temat szprota w rejonie 3a i szprota w Morzu Północnym, ponieważ są one uznawane za jedno stado biologiczne. W rozporządzeniu Rady 2020/123 TAC dla szprota w rejonie 3a został ustalony na okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca 2020 r. W rozporządzeniu Rady (UE) 2020/123 całkowity dopuszczalny połów (TAC) na okres od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 czerwca 2021 r. ustalono na poziomie zerowym. W związku z tym połowy szprota w Morzu Północnym powinny zostać zmienione zgodnie z najnowszą opinią naukową ICES i po konsultacjach z Norwegią.

TAC dla szprota w rejonie 3a należy ustalić na okres od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 czerwca 2021 r., zgodnie z najnowszą opinią naukową ICES i w odniesieniu do okresu, którego dotyczy ta opinia, oraz po konsultacjach z Norwegią. W tym celu przewidziano tymczasowy specjalny kod sprawozdawczości dla szprota i powiązanych przyłówów w rejonie 3a.

Szprot (*Sprattus sprattus*) w Morzu Północnym jest gatunkiem krótko żyjącym, a ICES opublikuje swoje roczne opinie naukowe w dniu 14 kwietnia 2020 r.

Sardela europejska

TAC dla sardeli europejskiej (*Engraulis encrasicolus*) w podobszarach ICES 9 i 10 oraz wodach Unii obszaru Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku (CECAF) 34.1.1 w okresie od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 czerwca 2021 r. ustalono na poziomie zerowym w oczekiwaniu na opinię naukową dotyczącą tego okresu. ICES wyda opinię dotyczącą tego stada dopiero pod koniec czerwca 2020 r. W celu zapewnienia kontynuacji działalności połowowej do czasu ustalenia TAC na podstawie najnowszych opinii naukowych należy ustalić tymczasowy TAC wynoszący 4 018 ton w oparciu o połowy w trzecim kwartale 2019 r. TAC zostałyby zmieniony w przyszłości zgodnie z opinią naukową ICES.

Śledź atlantycki w Morzu Północnym

W uzgodnionym protokole z dnia 19 grudnia 2019 r. na 2020 r. między Unią Europejską a Norwegią strony uzgodniły, że oprócz uzgodnionych 50 000 ton śledzia (*Clupea harengus*), które Norwegia może poławiać ze swojej kwoty w wodach Unii rejonów 4a i 4b oraz które UE może poławiać w wodach norweskich, przyznana zostanie dodatkowa ilość wynosząca maksymalnie 10 000 ton, jeżeli obie strony zwrócą się o takie zwiększenie. Porozumienie to musi znaleźć odzwierciedlenie w prawie Unii.

SPRFMO

Na dorocznym posiedzeniu w lutym 2020 r. Regionalna Organizacja ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPRFMO) przyjęła nowe limity połowowe dla ostroboka peruwiańskiego (*Trachurus murphyi*). Obowiązujące środki należy wprowadzić do prawa unijnego.

NAFO

Na dorocznym posiedzeniu, które odbyło się w dniach 23–27 września 2019 r., Organizacja Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO) podjęła decyzję o zamknięciu łowiska beryksa wspaniałego (*Beryx splendens*) w podobszarze NAFO 6 z powodu możliwego wyniszczenia tego stada. Należy zatem wprowadzić te środki do prawa Unii. W związku z tym wykaz gatunków objętych zakazem powinien zostać odpowiednio zmieniony w celu odzwierciedlenia tego zakazu.

ICCAT

W zaleceniu nr 16-05 Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) w 2020 r. wprowadzono TAC dla włócznika. Wspomniany TAC został wdrożony do prawa Unii. Jednak w styczniu 2020 r. sekretariat ICCAT wydał wytyczne dotyczące obliczania TAC dla włócznika śródziemnomorskiego (*Xiphias gladius*). W związku z tym należy odpowiednio zaktualizować kwotę UE.

IOTC

Na swoim dorocznym posiedzeniu w dniach 17–21 czerwca 2019 r. Komisja ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) przyjęła nowe limity połowowe dla tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*), które nie mają wpływu na limity połowowe Unii w ramach IOTC. Przyjęła jednak środki ograniczające możliwości stosowania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb (FAD), statków dostawczych oraz boi instrumentalnych. W związku z tym należy wprowadzić dalsze zmiany do rozporządzenia (UE) 2020/123 w celu zapewnienia, by przepisy wykonawcze właściwie odzwierciedlały decyzje podjęte przez strony IOTC.

SIOFA

Na 6. sesji zwyczajnej Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego (SIOFA), która odbyła się w dniach 1–5 lipca 2019 r., podjęto decyzję w sprawie środków dotyczących połowów dennych i ograniczenia nakładów połowowych na obszarze objętym porozumieniem. Środki, które uzgodniono podczas tej sesji, należy wprowadzić do prawa Unii. Obowiązujące środki wykonawcze należy zaktualizować w celu uwzględnienia uzgodnionych na posiedzeniu środków dotyczących ograniczeń połowów dennych.

Licencje na połów lucjanowatych u wybrzeży Gujany

Komisja Europejska przyznaje licencje połowowe statkom podnoszącym banderę Wenezueli w celu umożliwienia im połowów lucjanowatych na wodach europejskich u wybrzeży Gujany. Rozporządzenie (UE) 2020/123 przewiduje przyznanie 45 licencji, jednak warunkiem wydania tych upoważnień jest przedstawienie dowodu ważnej umowy między właścicielem statku a przedsiębiorstwem przetwórczym mającym siedzibę w Gujanie. Należy

przyjąć przepisy w celu zapewnienia ciągłości operacji połowowych między dwoma okresami objętymi umowami do czasu zakończenia procedur. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie Rady (UE) 2020/123 w celu odzwierciedlenia tych środków.

Konsultacje ze Zjednoczonym Królestwem

Ponieważ niniejsze rozporządzenie ma zostać przyjęte w okresie przejściowym przewidzianym w Umowie o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Komisja przeprowadzi konsultacje ze Zjednoczonym Królestwem zgodnie z art. 130 ust. 1 tej umowy.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1838 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów na rok 2020 w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2020/123 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów na rok 2020 w wodach Unii i w wodach nienależących do Unii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2019/1838⁵ ustalono uprawnienia do połowów na 2020 rok dla niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim. Ustanowiono w nim okresy zamknięcia tarlisk dla dwóch stad dorsza bałtyckiego z odstępstwem dla statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów prowadzących połowy przy użyciu niektórych narzędzi biernych. Połowy za pomocą takli dryfujących są wyłączone z zakresu odstępstwa. Uznaje się jednak, że stosowanie takli dryfujących powinno być nadal dozwolone, a zatem powinno zostać objęte odstępstwem, jak w poprzednich rozporządzeniach dotyczących uprawnień do połowów. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2019/1838.
- (2) W rozporządzeniu Rady (UE) 2020/123⁶ ustalono uprawnienia do połowów na 2020 r. w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii.
- (3) Śmiertelność połowowa dorsza w Morzu Północnym (*Gadus morhua*) wzrosła od 2016 r. i szacuje się, że obecnie przekracza F_{lim} (tj. graniczny punkt odniesienia wskaźnika śmiertelności połowowej, co w perspektywie długoterminowej spowoduje średnią liczebność stada na poziomie B_{lim} . Połowy na poziomach powyżej F_{lim} spowodują spadek liczebności stada do poziomów poniżej B_{lim}). W związku z tym biomasa stada tarłowego spadła od 2015 r. i szacuje się, że znajduje się poniżej B_{lim} (tj. punktu odniesienia określonego na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych, w szczególności ICES, poniżej którego zdolność reprodukcyjna może być

⁵ Rozporządzenie Rady (UE) 2019/1838 z dnia 30 października 2019 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2020 rok w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/124 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów w innych wodach (Dz.U. L 281 z 31.10.2019, s. 1).

⁶ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/123 z dnia 27 stycznia 2020 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2020 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 25 z 30.1.2020, s. 1).

ograniczona), podczas gdy uzupełnianie stada pozostawało na niskim poziomie od 1998 r., ale było wyjątkowo słabe w latach 2016 i 2018.

- (4) Zgodnie z art. 7 ust. 2 wieloletniego planu dla Morza Północnego⁷, jeżeli opinie naukowe wskazują, że biomasa stada tarłowego któregośkolwiek ze stad, o których mowa w art. 1 ust. 1 tego planu, spadła poniżej B_{lim} , przyjmuje się dalsze środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego przywrócenia przedmiotowego stada do poziomów przekraczających poziom umożliwiający osiągnięcie maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY). Te środki zaradcze mogą w szczególności obejmować zawieszenie połowów ukierunkowanych na dane stado oraz odpowiednie zmniejszenie uprawnień do połowów dla tych stad lub dla innych stad w łowiskach, w których występują przyłowy dorsza atlantyckiego lub obydwu te elementy.
- (5) Wobec braku wspólnej rekomendacji regionalnej grupy państw członkowskich regionu Morza Północnego Komisja proponuje wprowadzenie dodatkowych środków technicznych zgodnie ze zobowiązaniami podjętymi przez Unię Europejską i Norwegię, które są zgodne ze wspólnym oświadczeniem Komisji Europejskiej i Rady⁸.
- (6) W celu zmniejszenia połowów stad, w odniesieniu do których ustalono całkowity dopuszczalny połów (TAC) dotyczący przyłowów, uprawnienia do połowów dla łowisk, w których poławiane są ryby z tych stad, należy ustalić na poziomach, które pomogą odbudować biomasę zagrożonych stad do zrównoważonych poziomów. Należy również wprowadzić środki techniczne i kontrolne, bezpośrednio powiązane z uprawnieniami do połowów, w celu zapobieżenia nielegalnym odrzutom. W swoim przeglądzie połowów wielogatunkowych na Morzu Północnym, Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES)⁹ szacuje, że przy braku jakichkolwiek zmian w modelach połowów i w świetle nielegalnych odrzutów, szacowane połowy dorsza mają wartość rzędu 40 000 ton w stosunku do uzgodnionego TAC wynoszącego 17 679 ton. Aby zminimalizować ryzyko połowów znacznie przekraczających uzgodnione TAC, konieczne jest wprowadzenie dodatkowych środków w celu dalszego ograniczenia połowów.
- (7) Zgodnie z procedurą przewidzianą w umowach lub protokołach w sprawie stosunków w dziedzinie rybołówstwa z Norwegią¹⁰ Unia przeprowadziła z Norwegią konsultacje w sprawie uprawnień do połowów. Strony zgodziły się zalecić swoim odpowiednim organom wprowadzenie dodatkowych środków zaradczych uzupełniających TAC już uzgodnione w grudniu 2019 r., aby w 2020 r. tymczasowo zapewnić dodatkową ochronę zarówno dla ryb młodocianych, jak i dorosłych dorszy. Środki te powinny obejmować sezonowe zamknięcia dla ochrony ryb młodocianych, obszary ograniczonych połowów ze szczególnymi warunkami dostępu, wprowadzenie nowych środków dotyczących narzędzi połowowych, a także na zasadzie dobrowolności

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/973 z dnia 4 lipca 2018 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym oraz połowów eksploatujących te stada, określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w Morzu Północnym oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 676/2007 i (WE) nr 1342/2008 (Dz.U. L 179 z 16.7.2018, s. 1).

⁸ ST 6841/20 REV1 ADD1.

⁹ Opinia ICES z 2019 r. – Ekoregion ICES obszaru Morza Północnego – Przeglądy połowów obejmujące kwestie dotyczące połowów wielogatunkowych, s. 3–15. W sprawozdaniu Komitetu Doradczego ICES, 2019 r. Opinia ICES 2019, sekcja 9.2, 42 s. <https://doi.org/10.17895/ices.advice.5710> http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2019/2019/FisheriesOverview_GreaterNorthSea_2019.pdf

¹⁰ Umowa w sprawie rybołówstwa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii (Dz.U. L 226 z 29.8.1980, s. 48).

i jeżeli poszczególni operatorzy życzyliby sobie tego jako alternatywy – obejmować możliwość zainstalowania wyposażenia do w pełni udokumentowanych połowów, aby umożliwić dostęp do takich obszarów ograniczonych połowów.

- (8) W dniu 9 marca 2020 r. ICES wydała opinię dotyczącą połowów krewetki północnej (*Pandalus borealis*) w rejonach ICES 3a i 4a w części wschodniej (cieśniny Skagerrak, Kattegat oraz północna część Morza Północnego w Rynnie Norweskiej). Na podstawie tej opinii oraz po konsultacjach z Norwegią należy ustalić kwotę Unii na połów krewetki północnej w rejonie ICES 3a na 3 266 ton, zgodnie z maksymalnym podtrzymywalnym połowem.
- (9) Zgodnie z opinią ICES z dnia 14 kwietnia 2020 r. połowy szprota (*Sprattus sprattus*) w Morzu Północnym, Morzu Norweskim, cieśninach Skagerrak i Kattegat nie powinny przekraczać XXX ton w okresie od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 czerwca 2021 r. Należy odpowiednio ustalić uprawnienia do połowów szprota w rejonie ICES 2a (Morze Norweskie), podobszarze ICES 4 (Morze Północne) i w rejonie ICES 3a na ten okres.
- (10) TAC dla sardeli europejskiej (*Engraulis encrasicolus*) w podobszarach ICES 9 i 10 oraz wodach Unii obszaru Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku (CECAF) 34.1.1 w okresie od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 czerwca 2021 r. ustalono na poziomie zerowym w oczekiwaniu na opinię naukową dotyczącą tego okresu. ICES wyda opinię dotyczącą tego stada pod koniec czerwca 2020 r. W celu zapewnienia kontynuacji działalności połowowej do czasu ustalenia TAC na podstawie najnowszych opinii naukowych należy ustalić tymczasowy TAC wynoszący 4 018 ton w oparciu o połowy w trzecim kwartale 2019 r. TAC zostanie zmieniony zgodnie z opinią naukową ICES.
- (11) W uzgodnionym protokole konsultacji między Norwegią a Unią Europejską w sprawie połowów na 2020 r.¹¹ z dnia 19 grudnia 2019 r. strony uzgodniły, że oprócz uzgodnionych 50 000 ton śledzia atlantyckiego (*Clupea harengus*), które Norwegia może poławiać ze swojej kwoty w wodach Unii rejonów 4a i 4b oraz które UE może poławiać ze swojej kwoty w wodach norweskich na południe od 62° N, przyznana zostanie dodatkowa ilość wynosząca maksymalnie 10 000 ton, jeżeli odpowiednio Norwegia lub Unia Europejska zwróci się o takie zwiększenie. Porozumienie to musi zostać wdrożone do prawa Unii.
- (12) Na swoim dorocznym posiedzeniu w 2020 r., które odbyło się w dniach 14–18 lutego 2020 r., Regionalna Organizacja ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPRFMO) dokonała przeglądu środka ochronnego dla ostroboka peruwiańskiego (*Trachurus murphyi*). Mające zastosowanie środki należy wprowadzić do prawa Unii.
- (13) Na dorocznym posiedzeniu, które odbyło się w dniach 23–27 września 2019 r., Organizacja Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO) podjęła decyzję o zamknięciu łowiska beryksa wspaniałego (*Beryx splendens*) w podobszarze NAFO 6 z powodu możliwego wyniszczenia tego stada. Środki te należy zatem wprowadzić do prawa Unii, a co za tym idzie należy odpowiednio zmienić wykaz gatunków objętych zakazem.
- (14) Zalecenie 16–05 Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantycznego (ICCAT) zmniejszające TAC dla włócznika śródziemnomorskiego w 2020 r. zostało

¹¹ https://ec.europa.eu/fisheries/sites/fisheries/files/docs/body/2020-norway-fisheries-consultations-north-sea_en.pdf

już wdrożone do prawa Unii. Jednak w styczniu 2020 r. sekretariat ICCAT wydał wytyczne dotyczące obliczania TAC dla włócznika śródziemnomorskiego (*Xiphias gladius*). W związku z tym należy odpowiednio zaktualizować kwotę UE.

- (15) Na swoim dorocznym posiedzeniu w 2019 r., które odbyło się w dniach 17–21 czerwca 2019 r., Komisja ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) przyjęła nowe limity połowowe dla tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*), które nie mają wpływu na limity połowowe Unii w ramach IOTC. Ograniczyła jednak możliwości stosowania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb (FAD), statków dostawczych oraz boi instrumentalnych. W związku z tym należy wprowadzić dalsze zmiany do rozporządzenia (UE) 2020/123 w celu zapewnienia, by przepisy wykonawcze właściwie odzwierciedlały decyzje podjęte przez strony IOTC.
- (16) Na dorocznym posiedzeniu w lipcu 2019 r. Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego (SIOFA) podjęto decyzję w sprawie środków dotyczących połowów dennych i ograniczeń nakładów połowowych na obszarze objętym porozumieniem. Środki te zostały wprowadzone do prawa Unii rozporządzeniem 2020/123. Należy jednak dokonać dalszych zmian w celu zapewnienia, by przepisy wykonawcze właściwie odzwierciedlały decyzje podjęte przez SIOFA w odniesieniu do ograniczeń połowów dennych.
- (17) Komisja Europejska przyznaje licencje połowowe statkom podnoszącym banderę Wenezueli w celu umożliwienia im połowów lucjanowatych na wodach europejskich u wybrzeży Gujany Francuskiej. Rozporządzenie (UE) 2020/123 przewiduje przyznanie 45 licencji. W celu wydania tych upoważnień należy przedstawić dowód zawarcia ważnej umowy między właścicielem statku a przedsiębiorstwem przetwórczym mającym siedzibę w departamencie Gujany Francuskiej. Podczas procedury wydawania upoważnień między następującymi po sobie latami należy umożliwić ciągłość operacji połowowych na określonych warunkach.
- (18) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2020/123.
- (19) Limity połowowe, które wprowadzono w rozporządzeniu (UE) 2019/1838 i rozporządzeniu (UE) 2020/123, mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2020 r. Przepisy wprowadzone niniejszym rozporządzeniem zmieniającym dotyczące limitów połowowych powinny zatem wejść w życie tak szybko, jak to możliwe, i mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2020 r. Takie stosowanie z mocą wsteczną nie narusza zasad pewności prawa ani ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ uprawnienia do połowów, których to dotyczy, nie zostały jeszcze wyczerpane.
- (20) Zgodnie z art. 130 ust. 1 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej przeprowadzono konsultacje ze Zjednoczonym Królestwem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia (UE) 2019/1838

W załączniku do rozporządzenia (UE) 2019/1838 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Zmiana rozporządzenia (UE) 2020/123

W rozporządzeniu (UE) 2020/123 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

Środki zaradcze w odniesieniu do dorsza atlantyckiego w Morzu Północnym

1. Obszary zamknięte dla połowów, z wyjątkiem połowów przy użyciu narzędzia do połowów pelagicznych (okrężnic i włoków), oraz okresy, w których zamknięcia mają zastosowanie, są określone w załączniku IV.
2. Zakazuje się statkom prowadzenia połowów przy użyciu włoków dennych i niewodów o minimalnym rozmiarze oczek wynoszącym co najmniej 70 mm, sieci skrzelowych oraz takli¹² w wodach Unii w rejonach ICES 4a na północ od szerokości geograficznej 58° 30' 00 N i na południe od szerokości 61° 30' 00 N oraz na wodach Unii rejonów ICES 3a.20 (cieśnina Skagerrak), 4a i 4b, na północ od szerokości 57° 00' 00 N i na wschód od szerokości 005 00' 00 E.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 statki rybackie, o których mowa w ust. 2, mogą dokonywać połowów w obszarach, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że spełniają co najmniej jedno z następujących kryteriów:
 - a) odsetek połowów dorsza nie przekracza 5 % całkowitych połowów na rejs połowowy;
 - b) stosuje się regulowane i wysoce selektywne włoki denne lub niewody, co według badania naukowego prowadzi do ograniczenia połowów dorsza o co najmniej 50 % w porównaniu z połowami przy użyciu narzędzi połowowych o rozmiarze oczek 120 mm. Takie badania mogą być oceniane przez STECF. Jeżeli na podstawie negatywnej oceny dokonanej przez STECF, narzędzia te nie mogą być dłużej dopuszczone do stosowania w obszarach określonych w ust. 2;
 - c) w przypadku statków prowadzących połowy przy użyciu włoków dennych i niewodów o rozmiarze oczek równym lub większym od 100 mm [TR1] stosuje się następujące wysoce selektywne narzędzia:
 - włoki typu „belly trawl” o minimalnym rozmiarze oczek gardzieli włoka wynoszącym 600 mm;
 - podniesioną linę połowową (0,6 m);
 - horyzontalny panel przesiewający z dużym oknem selektywnym sieci;
 - d) w przypadku statków prowadzących połowy przy użyciu włoków dennych i niewodów o rozmiarze oczek równym lub większym od 70 mm i mniejszym od 100 mm TR2 stosuje się następujące wysoce selektywne narzędzia:
 - horyzontalną kratownicę sortującą o maksymalnym rozstawie prętów wynoszącym 50 mm oddzielającym ryby płastugokształtne

¹² Kody narzędzi połowowych: OTB, OTT, OT, TBN, TBB, TBS, TB, TX, PTB, SDN, SSC, SX, GN, GNS, LL, LLS.

i dorszokształtne, z niezablokowanym otworem wylotowym dla ryb dorszokształtnych;

- panel Seltra o kwadratowych oczkach sieci o rozmiarze 300 mm;
 - kratownicę sortującą o maksymalnym rozstawie prętów wynoszącym 35 mm, z niezablokowanym otworem wylotowym dla ryb;
- e) statki podlegają krajowemu planowi unikania połowów dorsza, którego celem jest, aby połowy dorsza były na poziomie niższym o co najmniej 50 % od poziomów z 2019 r. dzięki środkom przestrzennym lub technicznym lub ich kombinacji. Takie plany powinny zostać ocenione nie później niż dwa miesiące po ich wdrożeniu, w przypadku państw członkowskich UE przez STECF, a w przypadku państw trzecich przez ich odpowiedni krajowy organ naukowy, oraz jeżeli zostanie to uznane za konieczne dalej zmienione, jeśli takie oceny wskażą, że cel polegający na zmniejszeniu połowów dorsza o 50 % nie zostanie osiągnięty;
- f) zainstalowano na nich zdalnie sterowany sprzęt elektroniczny zgodnie z art. 15 ust. 13 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, aby w pełni udokumentować działalność związaną z rybołówstwem.
4. Statki, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, podlegają zwiększonemu monitorowaniu, kontroli i nadzorowi oraz otrzymują upoważnienie do połowów zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Warunki określone w ust. 2 lit. a)–e) niniejszego artykułu są monitorowane i weryfikowane w ramach programu obecności obserwatorów naukowych lub inspekcji na morzu z wykorzystaniem analizy ostatniego zaciągu.”;
- 2) w art. 16 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
dodaje się lit. o) w brzmieniu:
„o) beryksa wspaniałego (*Beryx splendens*) w podobszarze NAFO 6.”;
- 3) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27

Dryfujące urządzenia do sztucznej koncentracji ryb oraz statki dostawcze

1. Sejner nie może mieć w danym momencie rozmieszczonych więcej niż 300 aktywnych dryfujących urządzeń do sztucznej koncentracji ryb.
2. Liczbę boi instrumentalnych, które mogą być nabywane rocznie dla każdego sejnera, ustala się na nie więcej niż 500. Żaden sejner nie może mieć w dowolnym momencie więcej niż 500 boi instrumentalnych (boje zapasowe oraz boje w użyciu).
3. Liczba statków dostawczych może wynosić nie więcej niż dwa statki dostawcze wspomagające nie mniej niż pięć sejnerów, przy czym wszystkie te statki muszą pływać pod banderą tego samego państwa członkowskiego. Niniejszy przepis nie ma zastosowania do państw członkowskich korzystających z tylko jednego statku dostawczego.

4. Jeden sejnier nie może być w jakimkolwiek momencie wspomagany przez więcej niż jeden statek dostawczy pływający pod banderą tego samego państwa członkowskiego.
5. Unia nie rejestruje nowych ani dodatkowych statków dostawczych w rejestrze upoważnionych statków IOTC.”;

4) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 46

Ograniczenia połowów dennych

„Państwa członkowskie zapewniają, aby statki pływające pod ich banderą i prowadzące połowy na obszarze objętym porozumieniem SIOFA:

- a) ograniczyły swój roczny nakład połowowy i połowy w ramach połowów dennych do średniego rocznego poziomu w odniesieniu do tych lat, w których ich statki prowadziły działalność na tym obszarze, w reprezentatywnym okresie, w odniesieniu do którego istnieją dane zgłoszone Komisji;
 - b) nie rozszerzały rozkładu przestrzennego nakładu połowowego w ramach połowów dennych, z wyłączeniem połowów dokonywanych za pomocą sznurów i pułapek, poza obszary, na których w ostatnich latach prowadzono połowy;
 - c) nie były upoważnione do prowadzenia połowów na tymczasowo chronionych obszarach Atlantis Bank, Coral, Fools Flat, Middle of What, Walter’s Shoal, zgodnie z definicją w załączniku IK, z wyjątkiem połowów dokonywanych za pomocą sznurów i pułapek oraz pod warunkiem przebywania przez cały czas na statku obserwatora naukowego podczas połowów na tych obszarach.”;
- 5) w załącznikach IA, ID, IH i V wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący